

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

Z gospodarskega stališča

Zakladniški oddelek je po načrtni preiskavi dognal sledeče, kar se tiče nakupovanja vojnih bveznic serije "E" od strani pomorščakov. Tisti, ki zaslužijo od \$25 tedensko, jih niso kupili skoraj nič. Tisti, ki zaslužijo od \$26 do \$45 na teden, jih imajo za 169. Tisti, ki zaslužijo od \$46 do \$65 jih imajo za \$375 in tisti, ki zaslužijo od \$66 do \$100 jih imajo za \$638. To je, seve računano povprečno, ker nekateri jih imajo več, drugi pa manj.

Trgovci z sadjem na debelo bi radi dosegli privoljenje od urada za kontrolo cen, da bi smeli razmisliti trgovce na drobno kupiti poleg boljše vrste sadja tudi slabšega. To je zdaj po poročavi prepovedano in težko, da bi bilo kako drugače.

Predlog, ki bi izvil zavarovalne družbe od anti-trustne postave, ne bo šel tako gladko skozi senat, kot je šel skozi poslanski zbornik. Kot znano, je najzadnja sodna odločila, da spadajo zavarovalne družbe pod anti-trustno postavu. Generalni zvezni pravdnik je obljubil konvenciji, da ne bo proti zavarovalnim družbam storil nobene korake, dokler ne bo imel kongres obremen z državami čas za preiskavi.

Velik problem bo nastal, kadar do Zed. države prenehale s polnim skladom. Tovarne, ki delujejo potrebščine, bi bile brez dela in razne potrebščine, ki so jih naročile inozemske zaveze potem posojilnega sklada, bi ostale na rokav Stricu Sava. pa naj jih dene, kamor pač. Nekateri trdijo, da bo posojilni sklad takoj likvidiran, kar hitro bo odjeknil zadnji ropel na bojnem polju.

Produkcija nekaterih civilnih potrebščin bo dovoljena od 15. avgusta naprej in sicer v tistih delavnicah, kjer je dovolj delovne sile in če je na razpolago material.

Ameriški narod bo podpisal 5. milijona dolarjev, čeprav je bil kvota "samo" 16 milijonov. Z zdaj znaša prodaja bonov že 18 milijonov dolarjev in zdaj imajo čas kupiti še ves mesec julij bonde serij "E", "G", kar bo vse pripisalo 5. vojnemu posojilu.

V Kansasu, Oklahomi in Teksasu je v snopjih na poljih več milijonov bušjev požete žitarice. Farmarji nimajo delavcev, da bi jo omlatili in spravili v skladišča. Prosili so za vojne letnike, toda povedano jim je bilo, da jih ni na razpolago.

Tekom zadnjega tedna smo v Ameriki porabili dnevno 1.900.000 sodov goriva. To je za 20 milijonov sodov manj kot teden prej. To in pa ker rafinerije ne morejo več obratovati, je pomembno, da nekoliko večji zalogi goriva v deželi.

Na domači fronti bomo čutili nekoliko pomanjkanja v sledečih: težje bo dobiti obleko iz bombaža; jajec bo manj; suša mnogo škodila na zelenjavi; v departament trgovinah, restavracijah, mesnicah, čistilnicah, računalnicah, je vedno počasnejša dostava, ker primanjkuje delavcev.

Kot čitamo v poročilih, so zavezniški diplomati zelo pridno na delu, da bi spravili Turčijo v vojno na naši strani. Turčija bi lahko strla nemško fronto na Balkanu, s čimer bi bila vojna v Evropi zelo skrajšana. Razumljivo je, da Nemčija s paznim očesom skli v Turčijo in pazi na razvoj dogodkov tam.

SOVJETI NAPADAJO GL. MESTO LITVE

Druge ruske kolone so samo 7 milj še od meje Latvije. Ruska fronta se naglo bliža meji nemške Vzhodne Prusije.

Moskva, 17. jul. — Ruske kolone so se približale v našem udaru na sedem milj do meje province Latvije ter pri tem okupirale najmanj 210 naselij.

Druge ruske armade pa naglo prodirajo proti meji Vzhodne Prusije potem, ko so okupirale važno trdnjavo Grodno. Grodno je samo 45 milj od ruske meje in ruske armade so pustile trdnjavo že daleč za seboj.

S padcem Grodna nimajo Nemci nobene naravne trdnjave pred Prusijo in najbrže ne bodo mogli ustaviti Rusov pred vdorom na nemško ozemlje.

Po umiku iz Grodna so se Nemci potegnili na zapadni breg reke Njemen. Na nekaterih točkah so se Rusi pognali že čez to reko in sicer visoko na severu, kjer imajo Rusi še 50 milj do ruske meje.

Ruska poročila s fronte javljajo, da imajo ruske čete samo 10 milj še do glavnega mesta Litve, Kaunasa.

Berlinski radio je danes komentiral, da se bodo Rusi s svojim naglim pohodom, s katerim nameravajo izolirati nemške armade na Baltiku, sami znašli morda v past.

Moskovski radio je pa danes naznanjal, da je igra za Nemce že izgubljena. Rusi so zajeli do zdaj na vzhodni fronti do 100.000 Nemcev ter jim razbili najmanj 50 divizij, v katerih je bilo do 500.000 mož.

"Nemci cviliijo," je govoril ruski radio, "da smo mi namenjeni naravnost v Berlin, toda

Zamorci zahtevajo od demokratov popolno volivno pravico

Chicago. — Zastopniki zamorskih organizacij, ki štejejo do 6.500.000 članov, so stopili pred odbor demokratske stranke, ki imajo nalogo sestaviti platformo za konvencijo in so zahtevali popolno enakost do volitev v vsaki državi in to brez volivnega davka.

Dalje so zamorski zastopniki zahtevali popolno enakost pri zaposlitvi brez vsakih diskriminacij radi plemena ali vere.

Direktorska seja

Jutri zvečer ob osmih bo seje direktorija Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

Naši fantje - vojaki V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Sgt. William Gliha, sin Mr. in Mrs. Anton Gliha iz 5605 Bonna Ave. piše staršem, kako je obiskal neko ujetniško taborišče v Afriki in tam vprašal v angleščini: "How are you?" V njegovo veliko presenečenje mu je na zadonelo v odgovor: "Hvala, imamo se prav dobro!" Videl je, da so bili tam sami slovenski fantje. Potem jih je še večkrat obiskal ter jim prinesel za čitanje Ameriško Domovino, ki jo redno prejema. William služi pri ameriškem zdravniškem koru.

Cpl. Louis E. Grdina, naš slovenski baritonist, nam piše, da je bil premešan in da je sedaj njegov naslov sledeč: Cpl. Louis E. Grdina, ASN 35306429 Section D, Brks. T-128, Westover Field, Mass.

V spremstvu svoje matere nas je včeraj obiskal v uredništvu S/Sgt. Frank W. Rakovec, sin Mr. in Mrs. Joseph Rakovec iz 3915 Spokane Ave. Pripovedo-

Montgomery pripravlja pot na Pariz

RAZSTRELBA MUNICIJE NA LADJAH

Danes zjutraj sta eksplodirali dve ladji z municijo v bližini San Francisca. Dve diviziji zamorskih vojakov sta takrat nalagali municijo. Koliko vojakov je bilo ubitih, še ni znano, boje se pa, da več sto. Mesta 50 milj od pristanišča so čutila razstrelbo in šipe pri hišah 25 milj oddaljeno so pokale.

Gongwer je apeliral na Willkie-ja, naj se pridruži letos demokratom

Cleveland, O. — W. B. Gongwer, bivši boss demokratske stranke v okraju Cuyahoga in ki je delegat na demokratsko konvencijo, je povabil Wendell Willkie-ja, naj se letos pridruži demokratom in pomaga izvoliti demokratskega predsednika.

Mr. Gongwer je podal razloge, zakaj naj bi Willkie, ki je bil leta 1940 kandidat za predsednika na republikanski listi, prestopil nazaj k demokratom. Predvsem in največji vzrok, zakaj naj Willkie presedla, trdi Mr. Gongwer, je to, ker ni še v zgodovini Zed. države kak odličen državljani doživel takega postopanja, kot je postopala republikanska konvencija z Willkie-jem. Republikanci ga niso niti povabili na konvencijo, dasi je leta 1940 dobil tako sijajno število glasov.

Iz bolnišnice

Mrs. Vida Fink se je vrnila iz bolnišnice, kjer je srečno prestala operacijo. Nahaja se doma na 20831 Goller Ave., kjer jo prijateljske roke obiščejo.

V sredo ne bo slik

Mr. Grdina sporoča, da ta teden ne bo slik na njegovem vrtu, ker so v delu izboljšave na poslopju. Morda bodo zopet drugi teden, kar bo pravočasno naznájeno.

Amerikanci so vdrl v St. Lo; Angleži napredujejo v sektorju Caen. Ameriška zračna sila razbija sovražne tarče.

WACS SO DOSPELE V CHERBOURG

Gl. stan zaveznikov v Normandiji. — Ameriške čete pod poveljstvom generala Bradleya so danes v jutranjih urah vdle v nemško obrambno linijo pri St. Lo, katerega Amerikanci oblegajo in naskakujejo že sedem dni.

Na levi od ameriške armade so Angleži pod generalom Dempseyem z vso silo udarili na nacije z namenom, da jih vržejo iz Normandije in si odpro pot do Pariza.

Lessay, kjer se je naslanjalo nemško zapadno krilo, je za Nemce že izgubljen, ker so ameriške čete na tem, da ga dobio v pest.

Boj za St. Lo je podoben onemu za Cassino v Italiji. Nemci ga besno branijo in poskušajo vse, da bi ga obdržali. Tukaj so glavna cestna in železniška križišča in silno važna postojanka za obe armadi. Nemci so imeli dve leti čas, da so mesto utrdili.

Nemcem so zavezniški razbili v zadnjih 24 urah 42 velikih tankov. Od teh jih imajo Amerikanci pri St. Lo na vesti 30, ostale Angleži pri Caenu. Od 6. do 12. julija so zavezniški osvobodili že 53 francoskih vasi.

Angleži so pričeli z ofenzivo v soboto in Rommel na to ofenzivo ni bil pripravljen. Vrgel je naglo proti Angležem pet divizij. V delu je največji boj v Normandiji od dneva invazije. Očitno je general Montgomery, ki poveljuje zavezniškim četam v Franciji, začel z splošno ofenzivo proti Parizu.

Poročila tudi javljajo, da so dospole v Cherbourg ameriške WACS in sicer jih je dospelo 53 iz 23 ameriških držav.

Poročila iz Svice tudi javljajo, da imajo francoski partizani v oblasti 140 štirjakihih milj ozemlja v bližini Vichy. Zdaj samo čakajo, da se bojna fronta pomakne bližje, nakar bodo udarili po naciijih.

Nad 750 ameriških bombnikov je udarilo na razne sovražne tarče

London. — Nad 750 težkih ameriških bombnikov je metalo bombe na mostove nad rekami, ki vodijo proti Normandiji. Obiskali so tudi razne železniške centre in skladišča vojnih potrebščin v Remsu. Bombnike je spremljalo za varstvo kakih 500 bojnih letal.

Tekom noči so pa angleški bombniki napadali industrijo v Porurju, dočim so bombniki iz italijanskih baz bombardirali oljne rafinerije Smerdelovo pri Belgradu.

Zavezniški so vdrl čez reko Arno, ki teče skozi Firence v Italiji

Rim. — Zavezniške čete so se vsule čez reko Arno, ki teče skozi Firence in zmagali močno nemško obrambno linijo, ki se vleče tukaj preko vse Italije. Severni breg reke so Nemci utrjevali že odkar so zbežali od Rima. Zavezniški tanki in pehota so presenetili sovražnika ter tako dobili v pest nedotaknjene mostove čez reko obenem z nemškimi saperji, ki so se pripravljali, da mostove razdejejo. Ameriške čete so se približa-

le pristanišču Livorno. Samo kake štiri milje imajo še do središča tega važnega pristanišča. Amerikanci so včeraj zasedli Monte Maggiore, odkoder zdaj lahko obvladujejo pristanišče.

Ameriške in francoske čete, ki so pridružene 5. ameriški armadi, so vzhodno od Livorna napadle močne nemške postojanke. Nemci si prizadevajo vreči zavezniške nazaj, toda ti se dobro drže.

Pri Campannoli so naciji ponoči nenadno napadli ameriške postojanke in vrgli Amerikanec par sto jardov nazaj. Toda še pred jutrom so ameriški fantje izvedli protinapad in dobili vse izgubljeno ozemlje nazaj.

Boj za podpredsedniško mesto bo med tremi važnimi kandidati

Chicago. — Strategisti, ki bi radi priborili podpredsedniško mesto na demokratski konvenciji Henry Wallace-u, so danes telefonirali predsedniku Rooseveltu, naj osebo apelira na delegacijo, da nominira Wallacea. Govori se, da bo Mr. Roosevelt v pismu izjavil, da bi rad videl Wallacea kot podpredsedniškega kandidata, vendar da njegove nominacije ne bo odločno zahteval od konvencije.

In ker nekateri mislijo, da bo prepustil Mr. Roosevelt izbiro konvenciji, so se pojavile močne skupine, katerih vsaka ima svojega kandidata za podpredsednika. Najmočnejša sta do zdaj direktor za mobilizacijo James F. Byrnes, ki je desna roka predsednika in pa Alben Barkley, ki je vodja demokratske večine v senatni zbornici.

Konvencija se bo pričela jutri zjutraj ter bo zborovala v četrtki in petek tudi zvečer. V četrtki bo pred zbornico nominacija za predsednika, v petek zjutraj pa nominacija za podpredsednika.

Dr. Dejak zopet ordinira

Zdravnica dr. Angeline Dejak-O'Donnell je dospela v Cleveland ter bo ordinirala v svojem stanovanju na 1415 E. 55 St. Dobodošla v naši sredi!

Kdo je našel ključ

Od Grdina Hardware do 6711 Edna Ave. so bili izgubljeni trije ključi. Najditelj dobi nagrado, če jih prinese na gornji naslov.

Dar za domovino

V našem uradu je darovala neimenovana oseba \$5.00 za župnijsko pomožno akcijo. Najlepša ji hvala v imenu sirot v stari domovini.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVECO, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 166 Tue., July 18, 1944

Ali bo Stric Sam držal malho vsemu svetu?

V vseh debatah in razmotrivanjih o povojnih ekonomskih razmerah in ureditvah našim ponovno in ponovno na zagotovilo: "Zedinjene države bodo po vojni en velik upnik."

Ali je res torej, da bo Stric Sam držal malho vsem? Ali je svet zdaj Zed. državam več dolžan, kot nam je bil pred začetkom te vojne? In če je, kaj smejo Zed. države upati dobiti nazaj?

Menda vsak ameriški otrok danes ve, da denar, ki so ga Zed. države posodile tekom prve svetovne vojne, je za nas izgubljen. Vse tiste tirjave menda niso vredne niti facka več. Spominjamo se, da smo hoteli nekaj namigavati o povračilu tistega denarja. Spominjamo se pa tudi, da se nas je takrat nagnalo z — oderuhom.

Posojilni sklad, ki smo ga ustvarili tekom te vojne so že prekrstili v — vzajemno pomoč. Torej ne kako posojilo, ampak pomoč. Saj je morda koncem konca to res pravo ime, če ne bomo nikoli dobili kakega centa nazaj, ne na glavnico ne na obresti, razen če se bo katere naša zaveznica tako daleč zmotila, da bi nam kaj povrnila.

Mnogo naših finih investicij v inozemskih deželah je bilo garantiranih od vlad, mest ali korporacij in to v deželah, ki so zdaj obubožane od vojne. Da bi kaj rešili od tistih investicij, je zelo dvomljivo. Kar je naša vlada potrošila tekom te vojne v tujih deželah na vojnih bazah, tudi skoro ni pričakovati, da bi mogli računati kdaj na kako povračilo v ekonomskem smislu besede.

Vrhu vsega tega imamo pa še eno obligacijo, ki jo bo morala naša vlada plačati. Naši vojaki v Italiji, Franciji in morda tudi v drugih deželah, dobivajo takozvani vojni denar, katerega trošijo in za katerega bo morala naša vlada dati kredit ali zlato. Tisti denar, ki ga uporabljajo namreč naši vojaki v inozemskih deželah je navaden papir, toda vso vrednost tistega papirja garantira naša vlada in jo bo tudi plačala.

Vse to kaže, da bodo imele Zed. države že itak dovolj obligacij ali obveznosti, ki jih bodo morale kriti iz svojega, odnosa do narodov, žepa, nikar da bi svet pričakoval še nadaljnjih dajatev. Res je, da smo finančno močni, močnejši kot vsaka druga dežela in morda močnejši kot več drugih dežel skupaj, toda tudi naša malha ima dno. Ako smo dobri družinski očeti, moramo nekaj prihraniti tudi za svoje otroke in za njih otroke, ne pa samo — bilijone in trilijone dolga.

Petelin se obrača po vetru

V starem kraju so postavljali vrh zvonikov bakrene peteline, ki so se obračali po vetru, da je narod lahko videl, odkod piše sapa. Taka je tudi nemška propaganda. Pred invazijo je nemški propagandni minister Goebbels vpil v širni svet bajke o strahovitim novem orožju, ki bo naše vojake kosilo kot podira kosce trave. Nemčija da ima iznajdbo, ki bo ustvarila v Rokavskem prelivu ogromne ledene gore, ob katerih se bodo razbile ladje, noseč vojake k invaziji. Pripovedoval je o strahoviti raketi, ki bo porušila London, da ne bo kamen na kamenu ostal. Gobeždal je o silni rezervi nemške zračne sile, ki se bo kar igrala z našimi letali.

No prišel in minil je brez invazije. Naše izgube so bile resne in invazija je bila brez dvoma težavna in krvava. Toda o tistih napovedanih iznajdbah ni bilo ne duha ne sluha.

Ta propaganda, ki je imela ostrašiti in oplahiti zavezniške pred invazijo, se ni obnesla. Toda motili bi se, če bi rekli, da je dr. Goebbelsu zmanjkalo materiala za propagando. Zdar kar lahko pričakujemo iz Berlina novo ploho, ki bo imela dvojen namen, prvič, razbiti vezi zaupanja med zavezniškimi z bajkami, kako so Angleži potegnili Amerikance in kako so Amerikanci potegnili Angleže in temu podobno; drugič, prepričati svet, da so v Nemčiji še "dobri ljudje," s katerimi zavezniški brez skrbi lahko sklepajo mir, predno bodo nemške armade totalno poražene.

Doktor Goebbels je zdaj do vrata zaposlen s propagando, ki smo jo navedli v prvi točki in lahko pričakujemo, da bo kmalu začel delati na drugi točki in sicer takrat, ko bo nemška vrhovna komanda uvidela, da so se zavezniški že preveč približali Berlinu.

Brez dvoma je Goebbels zvit lisjak, toda če pričakuje, da bo zdrobil moralno pri zaveznikih, se moti. Dokler nam bodo naši voditelji natakali čistega vina in nam poročali o napredovanju vojske, kot je v resnici in sicer tako naglo, kakor je to dovoljeno iz vojaških ozirov, toliko časa ne bo dr. Goebbels niti kdo drugi strl morale našega naroda. Enako lahko rečemo tudi o drugih naših zaveznikih.

Hitler in Goebbels imata samo en cilj: da zavlečeta vojni kolikor največ moreta v upanju, da se med tem časom kaj zgodi, da bi dosegla z zavezniški premirje, predno bodo nemške armade popolnoma poražene.

Kot stoji stvari danes in drugače tudi biti ne more, zavezniški ne bodo odnehati, ker zdaj ne smejo odnehati, dokler ne bodo naše armade v Berlinu. Ako bi odnehati prej, bi bile vse naše dosedanje žrtve zastoj. Dokler ne bodo Hitler in

vsi drugi vojni zločinci plačali za gorje, ki so ga povzročili svetu s to vojno, tako dolgo ne bomo odnehati, ne smemo odnehati.

BESEDA IZ NARODA**Poročilo o naši banki**

Zdaj, ko ste delničarji slovenske North American banke prejeli redno dividendo za šest mesecev po 5% na vaš kapital, boste gotovo tudi radi slišali o podrobnem poslovanju te vaše banke.

Banka je v zadnjih šestih mesecih naredila zopet lep korak v napreduku. Vloge so narasle za \$700,000. Skupno premoženje je doseglo s 1. julijem \$4,450,672.06, kar lahko razvidite iz priloženega računa v današnji izdaji Ameriške Domovine. Banka je kupila že za pol milijona dolarjev vladnih bonдов. Kakor vse kaže, bo banka dosegla tekom tekočega leta pet milijonov dolarjev, kakor je bilo omenjeno že ob novem letu, da najbrže bo.

Odkar je bančno vodstvo kupilo svoje bančno poslopije v Collinwoodu, je podvojilo napredek. Kakor naši ljudje tako tudi vsi drugi iz te okolice upoštevajo to naše slovensko podjetje ter se ga poslužujejo, veseli in ponosni, ker je banka s tem dvignila veljavo te okolice.

Naj omenim še to, da je vodstvo naše banke v zadnjih šestih mesecih izdalo precej denarja za izboljšanje obeh bančnih prostorov. Dočim je bilo novo poslopije docela prenovljeno na najmodernejši način, zunaj in znotraj, smo obenem premestili vso notranjo opremo iz podružnice v banko na St. Clair Ave. in 62. cesta ter isto vso prenovili.

Na vse to ste delničarji kot lastniki banke lahko ponosni, ker bančni prostori zdaj odgovarjajo vsem potrebam. Pri tem imate pa domačo potrebo, kjer se lahko razgovorite v svojem jeziku in vedno dobite tudi najboljšo postrežbo. Pri vsem tem pa naš kapital narašča in s tem narašča tudi vrednost vaših delnic.

Ker ima banka na rokah vedno denar za posojila, ste delničarji vljudno vabljeni, da vprate pri posojilu na svoji domači banki in da tudi drugim svetujete, naj se poslužijo našega bančnega zavoda.

Za zaključek naj velja tista vedno umestna beseda: ljudje, hranite denar! Kako previden in pameten je oni, ki nekaj prihrani za jutri. Začnite z malimi vlogami zase in za otroke. S tem jim daste veselje, da začno varčevati in bodo enkrat dobri gospodari. Brez varčevanja v mladosti ne bo imel nihče veselja do tega in ne bo dober gospodar. Bodite dobri sebi, svojim in svojemu narodu.

Anton Grdina, predsednik.

Narod s hrbtenico jegulje

(F. L.)

Slovenci se dčimo s slabostjo, ki prav za prav ne zasluži tega imena, ima pa med nekaterimi narodi vendarle značilnost slabosti. To je značaj. Pri nas, med Slovenci vlada splošno prepričanje, da ima samo tisti človek pravo veljavo, ki je ob enem tudi značajen, to se pravi mož beseda danes, včeraj in tudi pojutrišnjem, pa naj se zgodi karkoli že. To spada k slovenski podedovani lastnosti; tega so nas učile naše matere, to so nam ob vsakem koraku vbijali v glavo naši očeti, tako nam je govorila šola in tako so nas učili tudi na prižnici. Značaj, to je jedro vse naše domače vzgoje in to je bistvo vsega našega zasebnega in javnega življenja.

Marsikdo bo mogoče rekel, da temu ni tako v praksi. Res je, da se je ta specifično slovenska lastnost zlasti v politič-

nem izživiljanju potvarjala in izmlačila, ali v domačem krogu uživa še vedno popolno oblast.

Cisto drugače je to pri drugih narodih, posebno pri romanskih rasah in večkrat pri južnjakih sploh, zlasti še pri tistih, ki živijo pod uplivi orijentalne mistike.

Pred petimi leti sem v razgovoru z italijanskim podkonzulom v Ljubljani omenjal laško prijateljstvo s Hitlerjem in temperamentnemu gospodu dejal približno tole: "Na življenje in smrt ste se zvezali s Hitlerjem. Za nas Slovence je to najlepše darilo, ki nam ga je mogla pokloniti usoda. Ali za vas Italijane bo verjetno ta zveza najhujša preiskušnja od tistih časov dalje, ko so se barbari za vedno poslovlili z ozemlja rimskega cesarstva. Poleg drugih nedostatkov, ste vi, Italijani, izredno pozabljeni ljudje in niti svoje lastne zgodovine ne poznate. Vaši predniki so se z vso silovitostjo borili proti barbarom, s katerimi vi danes skupno korakate. Ali strahovito se motite, če mislite, da bo Hitler z vami drugače postopal, kakor pa to danes počenja s Poljaki. Ali niste nikdar pomislili sedaj, ko čitate nemške bahavosti, da bi mogla Italija čez nekaj let izgledati tako, kakršna je danes Poljska."

Ne posebno brihtni gospod Ricci se je v bufetu pri Slamiču samo glasno zasmeljal in odgovoril: "O vem, da bi se vi požgane in poteptane Italije strašno razveselili, ali tega ne boste dočakali. Naša vera v Hitlerja je granitna, naša moč pa je taka, da bi kvečjemu lahko naša letala in naši tanki zravnali nemški rajh, če bi se Hitler upal prelomiti dano besedo." — Sedaj pa je bila vrsta na meni, da sem se od srca nasmejal. Dejal sem mu: "Gospod Ricci, zaradi Nemcev vas bo glava bolela še stoletja!" S temi besedami sva se poslovila in nikoli več se nisva videla.

Zanimivo je, da sem si v koledarju za leto 1939 vsebino tega razgovora zapisal. Ko sedaj brskam po teh starih spominih in jih primerjam z razvojem dogodkov v Italiji, me prijemlje neodoljiva želja, da bi v nekem ujetniškem taboru srečal g. Riccija in mu pomolil pod nos takratno svoje pisanje v zmečkanem in umazanem koledarju za leto 1939. Pa to je le tudi majhna človeška slabost in nič drugega.

Ko smo zgoraj govorili o dedni obremenjenosti Slovencev s slabostjo trdih značajev, nam kar sama po sebi uhaja v spomin v teh dneh primerjava z našim starim dednim sovražnikom na zahodu slovenske zemlje. Marsikdo in marsikdaj nam je očital, da smo Slovenci za današnji svet vse preveč naivni, ker vse svoje sklepe in odločitve utemeljujemo na osnovah poštenosti, pravičnosti in značajnosti. Pri tem preziramo — pravijo — tolmačenja tujcev, za katere so ti pojmi več ali manj samo zunanja batina, med tem ko njihovi glavni argumenti počivajo na stvari in kakor pravijo zelo dobro naši bratje na jugu — na podvali. Med to vrsto tujcev spada jo že od pamtiveka dalje laški sosede. Politiko-diplomatska zgodovina dokazuje, da jim je podvala v preteklosti poklanjala zelo lepe usluge. Ves nji-

hov tako zvani risogrimento se je prav za prav uveljavljal s takšno prakso. Tudi zedinjenje Italije se je več ali manj izvršilo po teh receptih.

Posebno značilna pa je njihova najnovejša zgodovina. Leta 1915 so najprej prevarili svoja bivša zavezniška Avstrijo in Nemčijo, zato, ker je kazalo, da bi mogli Lahi izsiliti od zaveznikov razne teritorialne pridobitve. To se jim je tudi posrečilo. Niso pa ogoljufali samo oba novo pečena sovražnika, pač pa tudi svoje ravno tako novo pečene prijatelje v vrstah antante. Tudi to se je posrečilo.

S piškavo zmago pri Vittorio Veneto so ogoljufali sami sebe, kajti generalu Diazu je verjel ves laški narod in celo tisti laški vojak, ki je stal ob Piavi in se spraševal kje, per Dio, pa je bila prav za prav ta bitka. Saj tako so se spraševali tudi Avstriji in Nemci ravno tako kakor Angleži, Francozi, Srbi, Amerikanci in vsi ostali udeleženci prve svetovne vojne. Maršal Foch je nekemu amerškemu vojniku dopisniku, ki ga je spraševal o podrobnostih te čudovite laške "zmage," odgovoril takole: "Ah, pustite jim vsaj eno zmago od Kristusovega rojstva dalje."

Vernost demokratizacij po prvi svetovni vojni pa je bila za Laho ravno tako kratkotrajna, kakor vernost njihovim prijateljem v prvih petnajstih letih dvajsetega stoletja. Točno isti Mussolini, ki je nemške turiste zmerjal za neotesanci, ki omadežujejo kulturna italijanska tla, se je čez nekaj let obljubil s Hitlerjem v Rimu. Točno isti Mussolini, ki je Sušniku, vodilnemu državniku avstrijske republike prisegal večno zvestobo, je nekaj mesecev potem sramotno izdal Avstrijo. Mussolini je abesinskemu kralju zagotavljal večno zvestobo, čez nekaj let pa ga je zahrbtno napadel. Nič boljše se ni godilo albanskemu kralju. Tako se je v tej vojni godilo Francozom, Grkom in Jugoslovanom. Italijanski narod je ob vseh teh dogodkih glasno ploskal tako za, kakor proti, kakor je pač to ukazal Mussolini in kakršne so bile trenutne špekulacije. Mussolini je zletel, vso Italijo je prisilnil zaveznikom in zopet je Italija vriskala. Hitler je Mussolinija zopet potegnil iz naftalina in zopet so ploskali. Ko so Sforzo pognali, so ploskali; ko je dejal, da sta kralj in Badoglio izdajnika, so ploskali. Ko se je Sforza čez nekaj minut premislil in sklenil, da obišče kralja, so tudi ploskali.

Sin nekega italijanskega muzikanta, Inaudi, je leta 1892 pred pariško akademijo znano podal dokaz čudovite nardarjenosti za računanje: v 50 sekundah je odštel število z 18 mest od drugega števila.

Včeraj so rjovelj proti Amerikancem in Angležem ter jih zmerjali s plutokrati in krvoresi, danes istim anglo-saksoncem ližejo pete. Včeraj so se objemali s Prusijaki, danes jih streljajo v hrbet, če se jim to posreči. Včeraj so streljali Slovence, danes bi se radi borili z ramo ob rami z njimi. Kar je včeraj veljalo za krepkost, to je danes prokletstvo. Živ kameleon živi tam na apeninskem polotoku, komedijant, jegulja, ki se zvija tako, kakor pih veter. To je narod pokvarjenec, fanfaronov in komedijantov. To je leglo laži, prevarantstva, zlobe in popolne neznajčnosti.

Od tega naroda pa Evropa ne more imeti prav nobene koristi; to naj si zapomnijo vsi tisti, ki v teh dneh z nespametnim usmiljenjem poslušajo laške jeremijade na tej in oni strani bojne črte.

Oblika ušes pove značaj človeka

Slišali smo že, kakšen značaj ima človek s takim in takim nosom, s takimi očmi, rokami in podobno. Pa pogledimo, kaj povedo o človeškem značaju ušesa.

Nizko stoječa ušesa povedo, da je tak človek energičen, ki postane v gotovih primerih lahko nasilen. Mahedrava ušesa ima človek, ki je živahen, temperamenten in delaven. Prislonjena ušesa imajo počasni, leni in flegmatični ljudje. Toda taka ušesa dokazujejo notranjo uravnanost in mir, dočim dokazujejo mahedrava ušesa prepirljive, srborite in neuravnovešene ljudi, ki se radi upirajo in vsiljujejo svoje mišljenje drugim. Čim manjša je uho, tem bol vase je zaprt človek in čim večje je uho, tem bolj zaupljiv je. Dolgo in ozko uho pomeni preračunanega in lokavega človeka. Zelo izbočen lok ušesne školjke pomeni, da je tak človek borben. Genialni ljudje imajo nenavadno razvit gornji del ušesa. Dobre duševne vrline dokazujejo debel rob ušesne školjke, obenem pa pomeni nepristopnega človeka. Močne krivine ušesne školjke pomenijo dobrodušnost in nežnost.

Sin nekega italijanskega muzikanta, Inaudi, je leta 1892 pred pariško akademijo znano podal dokaz čudovite nardarjenosti za računanje: v 50 sekundah je odštel število z 18 mest od drugega števila.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Sorodniki lahko preskrbe vojakom glasovnico

Vsak krvni sorodnik lahko preskrbi glasovnico vojakom, mornarju ali ženskem spolu, ki služi pri ameriški bojni sili, ako izpolni tozadevno karto. Te karte imamo v našem uradu. Pridite ter prinesite s seboj natančen vojakov ali onega naslov, za katerega hočete preskrbeti glasovnico. Karto podpisate vi. Volivni odbor bo potem vojakom poslal glasovnico z zračno pošto ob pravem času, da bo lahko volil za vse kandidate, ki bodo na glasovnici v novembru, torej za Franka Lauscheta za guvernerja, dalje za predsednika, za okrajne uradnike itd.

Toda te karte morajo biti izročene v volivnem odboru najkasneje do zadnjega julija. Glasovnico se lahko dobi za vsakega, ki bo ob času volitev v novembru star 21 let, tudi če ni še registriran.

Fornite pa, da velja gornje samo za okraj Cuyahoga. Državlani v drugih okrajih po državi, naj se pa obrnejo na svoje volivne odbore za pojasnila.

Kdor pa ne more priti sam v naš urad, naj nas pokliče in mu bomo poslali karto, katero naj izpolni in nam odpošlje.

Kdor bi pa hotel več takih kart zase in za svoje sosede, jih tudi lahko dobi. Za vsakega vojaka mora biti izpolnjena posebna karta. Torej če imate pet sinov pri vojakih in bi za vsakega radi preskrbeli glasovnico, morate podpisati pet kart.

Važno! Glasovnice bodo dobili vsi vojaki, katerim boste s tako karto isto preskrbeli, pa naj bodo že na Novi Gvineji, v Indiji, Avstraliji, v Afriki, Italiji, v Angliji, ali pa naj so še v Ameriki.

S tem boste prihranili sitnosti vojakom, da jim ne bo treba pisariti po glasovnice, obenem jim boste pa omogočili, da bodo lahko storili svojo državljansko dolžnost.

Torej ne glede na to, če je registriran ali ne, samo da bo star ob času volitev 21 let, lahko voli letos, ako mu boste preskrbeli glasovnico. Stopite v naš urad, izpolnite karto, drugo bomo preskrbeli mi.

MOŠKI!
Vaše delo zdaj in po vojni že pri
LEMPCO PRODUCTS
Maple Heights

Po svoji stari priučenosti se organizirali na stopnicah Debeveco kuhinjo, kjer bi časa tretje svetovne vojne brže že postavljena krasna randa, kot nam vselej sprota trdi gospodar Tone. Za ver- jo je že vse pripravljeno raz- jo je treba zgraditi od no- vrha.

Še vselaj, kadar smo bi Tonetu, smo se razpolo stopnicah pred kuhinjo. P jem' mnenju je to najbolj praven prostor, kar sem videl v državi Ohio. Ako s deš tako, da imaš za hrbi- šo, ti ostanejo kuhinjska na desno, vrata doli v klet- levo. Razen ob času zajtrka- sila in večerje vasovalci- naše sorte, ne polagajo do- žnosti na kuhinjska vrata- pak igrajo glavno vlogo- ki vodijo v klet, če veste, ki v- Pa če me kdo razume, me- Tone Eisenhardt iz Lorain- sva od iste komisije doma- na take stvari razumeva- tudi polaga pri svoji lepi- Lorainu veliko važnost n- zlasti od oktobra pa tje- ke noči, če gre vse pravde- potom. V tem razdobju v- namreč opravka pri fima- kakopak in menda ja, zati- njegova ženka Pepca ved- lepo na gorkem. Seveda, s- res je pa tudi, da Tone m- zuje, bi rekel.

Torej na Krkotovi bod- randi smo se ustanovili i- kati na večerjo. Iz kuhin- prihajali skozi mrežnata- tisti dopadljivi občutki, ka- ka šegetajo v nos in vzb- želodcu sladke nade v bol- dočnost. To je bil menda- da se nam je zatikala be- gospodar Tone, ki nas je- sil naluštati za kako pe- našel odziva. Radi olike- neta poslušali, ko nam je- vedovali o pšenici, o groz- linah, jagodah in podob- poslušali smo samo z eni- som in kimali na vsako- Drugo uho je pa verno č- angeljsko trobenko iz- ki bo vsak čas nekaj pri- ga rekla. Kar je mene- je bilo to, da ne bi pod- če bi planili vsi hkrati v- in od tam v golantno jed- bo.

Kar nam na ušesa z- kuhinje najprej prepla- hišne gospodinje, ki se je- glas in čudom čudila s- "Jos, jos, jos! O, križ- "O sveta pomivavka! Ka- zdaj!" Tem vzlikom jo- trenutni molk, zatem je- nel iz kuhinje ženski- katerem so sodelovale p- tri hčerke, ki so v glas- hu oznanjale širnemu- je v kuhinji nekaj ne- skega.

Mi moški smo se v st- gledali in se nemo vpra- neki je. Nekaj posebn- moralo zgoditi ker sm- slišali tako glasno začu- tem pa tak prešeren- krohot, kot ga človek- si vsak dan. Že smo sk- konci, da bi hiteli v ku- pomagajte, ali kar bo- ko se vrata iz kuhinje- na pragu se prikaže- podinja, držeč v eni ro- skledo solate, z drugo ro- pa oprjemala vrat, tak- lomil smeh. Mami čez- pa gledale vse tri hčerke- peč se v solzah od siln- ha.

Jaz lahko rečem, da- svetu že dosti solate, se- se ne morem spomnit- ji bil še kdaj smejal, z- tukam narobe med ne- skim spolom in solato- Počakajte, boste že- je bilo narobe.

Žrtev spovedne molčečnosti

Jošip Spilman S. J.

"No, da je vaša mati prinečela velikot svoto denarja, včeraj, Victorio-a," pravi ndarm, "da ste šli dopoldne denarjem k židu Levi, da bi plačali dolg in najbrž, da bi svoto pri židu skrili." In tem je natanko ponovil, kaj je otrok pripovedal.

"Pojdite takoj k Leviju, da določno prepričate," pravi policijski komisar. "In vi, gospa, sledite mi!"

"To ste pa slabo umeli!" kliče gospa. "Za božjo voljo, saj vendar ne bodele naredili namote, da bi me uklenili in tirali! O tako veliki svoti ste vi govorili, ne more biti govora. Mati mi je prinečela večjemu par sto frankov, seveda toliko že več let nisem imeli v hiši!" "Zakaj mi niste prav nič omenili, ko vas vprašal?"

Vprašali ste me, če ni moja mati včeraj v torbi prinesla domneve, da ni bilo v torbi nič drugega kot perilo mojega brata, in da mati oskrbuje. Sploh pa prav nič ne vem, zakaj da bi moral odgovarjati na obsejna vprašanja," pravi razsajena žena. "Mi smo pošteno ljudje in še nisimo nikdar vkradli denarja."

"Le mirno, če smem prositi," govori policijski komisar. "Zdaj tudi nisem trdil, da ste ali. Toda denar gospe Blanchard je moral vendar kam priti in vaša mati je na sumu, kaj je včeraj prinesla iz Ste-victoirskega župnišča."

"Denar gospe Blanchard!" kliče gospa. "Jardinier preda denar. 'Da, od gospe Blanchard je moj brat, župnik v Ste-victoiru, res prejel za desetsto frankov, kot je priredila moja mati.'"

"Aj, vidite! 500 frankov za to!" In od te gospe Blanchard, ki je bila včeraj umorjena v Ste-victoirskem župnišča, gospe Blanchard umorjena župnišča!" kliče gospa in strahena do smrti skoči po tleh. "Od koga pa? Moj Bog, da nesreča!"

"Od koga? Ali tega res ne veste?"

"Pravično, nebo? Pa vendar tako tuja," pravi komisar in zladnimi pogledi meri ubogo ženo, ki je v obupu vila roke. "Se po prvem strahu malo smiri in se v bridkih solzah zaloni na stol ob oknu, nad katero uradnik nekam sočutno: 'Jo, dobra gospa, rad verjamem, da vas ne zadeva pri tem, kaj vam mati vaša tuja povedala, kako je prišla k svote včeraj. Toda pri- stujem pa tudi, da mi takoj namitite, kje je tista svota. To storite, vam bodem kar vse mogoče prizanesel; če mi morate takoj slediti na policijo. Dam vam dve minuti, da se premislite.'"

"Premišljevali nimam o nič, nič," kliče zdihuje žena. "Aj vendar vsa zadeva grozno nesporazumek! Že samo to, da je brat moj izvršil tak zločin, da bi bila moja mati ožna takega hinavstva, je sapa prazna blaznost! Samo ljudem, ki je niso nikdar poznali, re priti kaj takega na mi-"

"Jaz bi bil zelo vesel, če bi vam v vašim sorodnikom srečilo odvaliti sum od nje. Med tem časom pa sem za- log prisiljen vas dati odvesti v preiskovalni zapor."

"Toda za vseh svetih božjih, pa naj se zgodi z otroci?" zdihi.

"Ali ni nobenih sorodnikov, katerih bi mogli biti nekaj?" — Ne? — Potem mora žena za nje toliko časa skrbeti.

O zato se le ne bojte; otrokom bo te dni že dobro. Sam bodem precej vse potrebno ukrenil pri županu. Sedaj pa prosim rešite me neljube dolžnosti, da bi vas moral s silo odvesti."

S tem komisar, odpre vrata in namigne mali Juliji, naj pride bližje. "Daj materi lep poljub," pravi komisar in ostani mirno doma, dokler zopet ne pridem. "Glej, tvoja mati mora z menoj za nekaj časa in se bo zopet kmalu vrnila."

Gospa Jardinier se prisili in potegne jokajočo deklico k sebi rekoč: "Da Julija, bodi pridna, dokler se zopet ne vrnem. Kje pa si pustila staro mamo in pa košek za zelenjavo?"

"Ah, mama, saj gotovo nisem kriva!" toži otrok. "Ko sve barantali na trgu pri debeli branjevki za korenje, pripelje se mimo voz in v njem dobri stric iz Set-Victoire med dvema žandarmoma, in hudobni ljudje pravijo, da je storil nekaj jako hudega. In ko ga je videla stara mama, je padla kot mrtva na tla. Ali vendar ni mrtva in je sedaj pri špecerij- skem prodajalcu Le Gras, kamor so jo odvedli, da bi jo zo- pet obudili. Po tem se je žan- darmom nekam odpeljala, sama ne vem, kam. In tako sem zgrešila koš za zelenjavo."

"Nič ne de, Julija, košara je gotovo pri debeli branjevki. Le ne joči več. Vidiš, ta gospod me pelje k stari mami in jaz mislim, da se kmalu vrnemo."

"Ali ne smem iti z vami mama?"

"Ne, dete, sedaj moraš tukaj ostati. In ko pride Karol iz šole, potem boš pripravila juho. In tu imaš ključ do jedilne omare, kruha je dosti notri in tudi dober kos klobase; to sme- ta vse snesti. In sedaj pa na svidenje! In ne pozabita, pred in po jedi in tudi sicer moliti, kot sta navajena."

In otroku da še poljub ter se naglih korakov obrne k vratom, da bi prikrila solze. "Pri- pravljena sem," namigne komi- sarju, na katerega so besede in vedenje ženske napravile do- ber utisek. Še predno je dete prav umelo, za kaj se gre, je mati že zginila iz sobe. Julija je hotela steči za njo, toda pot ji je zabil policaj, ki je še vedno stražil hišna vrata. Rav- no da je dete še videlo, kako se je mati s komisarjem obrnila okoli vogla.

Jokaje gre deklica v kuhinjo; kajti slišala je, da hoče juha utesiti iz lonca. Komaj je to prepričala, že pride Karol domov. Vrat ni več stražil žan- darm in radovedneži so se po- časi poizgubili. Ko stopi deček v prodajalnico, vidi ondi dva komisarja, ki sta premetavala vse predale in omare ter vse prebrskala.

"Hola," začudeno vzklikne Karol. "Kaj pa vendar tu de- late? Mati vas bo že ozmerja- la, če vaju vidi! Ona drži na red in Julijo in mene takoj kaznuje, če samo povitek vol- ne premakneva."

"Ali si ti sin gospe Jardinier?" vpraša eden komisarjev. "Toda nam moreš pomagati! Ali ne veš, kje je potna torba ki jo je tvoja stara mati včeraj prinesla domov?"

"Torba mojega strica? Na stropu se suši. Kajti stara ma- ma jo je včeraj zvečer zakrpa- la in oprala."

"Ali si bil poleg, ko jo je mama vzela iz prtljage?"

"Ne. To je storila v svoji spalni sobi, nesel pa sem jo ji jaz na vrh."

"Kaj ne, da je bila težka?"

"O prav lahko sem jo nesel."

"Saj je bilo vendar veliko denarja notri!"

(Dalje prihodnjič.)

Zanke na Puloverju

(Vohunski Spomin)

(Konec.)

Da ne bom pravil na dolgo in na široko, naselil sem se v prav tistem hotelu, kjer je prebivala dražestna osumljenka. Čez par dni sem se spoprijateljil z nje- nim psičkom in na večer četrte- ga dne sem imel čast, da sem se s svojo nadzorovanko trikrat zavrtel pri valčku. In napo- sled... Pred petnajstimi leti sem jih imel za ušesom in sem znal govoriti, ko da bi rožce sa- dil. Najbrž sem tudi bil fleten fant. Zaradi tega sem se na večer po plesu prepračil, da tu- di skrivnostne Amerikanke ce- nijo romantične sprehode v mesečini po parkih razkošnih hotelov.

Toda pretekli so dnevi in dnevi, ne da bi se mi bilo po- srečilo zavohati tudi najmanjši drobec česa sumljivega o tej kar se da fletni ženski, ki ji je bilo ime Clara Crowell. Seve- da sem skrbno prebrskal njeno prtljago in njeno skopo pošto smo budno nadzorovali. A us- peha ni bilo prav nobenega. Za- radi tega sem že mislil, da za- pravljam dragoceni čas.

Tedaj sem pa nepričakovano dobil pomoč. Pomagali so mi "Zeppelinji." Neko noč smo za- slišali preplašujoči glas tovar- niških piščali in tudi naš hotel je bil ves pokonci. V nekaj trenutkih so se odprla vrata vseh sob in hodnikov. Moški in ženske v precej spodrecanih oblačilih so bežali v podzemeljska zavetišča.

Moja soba je bila blizu Cla- rine. Tako se je naključilo, da sem stopil na hodnik, pa zapa- zil Amerikanko, ki je tudi be- žala proti stopnicam. Na sebi je imela pižamo. Tisti trenu- tek se mi je rodila misel, da bi

zmešnjavo zaradi "Zeppeli- nov" izkoristil ter dekletovo sobo še enkrat preiskal.

Komaj sem stopil v Clarino sobo, sem z oseplostjo ugotov- il, da je postelja nedotakne- na, četudi je bilo že pozno po- noči. Pač pa je bila na mizici v kotu prižgana svetilka, na stolu poleg nje pa je bilo vrže- no pletenje. V začetem pulo- verju je tičala pletilka, druga, tej enaka, pa je blestela na tleh.

Moram priznati, da se mi je ob pogledu na pulover vzbudilo nežno čustvo do male Ameri- kanke, ki zatrdno ponoči ni mo- gla spati, pa je dolge nočne ure preganjala s tem, da je pleta. In kako pleta! In kaj pleta! Bil je moški pulover za golf, temno olivnaste barve in res lep. Amerikanka je torej pletla za naše vojake in to celo ponoči! Torej je tudi mala Clara morda imela kakega svo- jega vrlega Tommyja kje v bojnih črtah. Morda celo brata... Polkovnik McKean jo je pa sumnil... Kakšna polo- mija!

Mislil, da so se mi pri tej priči ovlažile oči... A prav te- daj, ko sem še enkrat vzdignil nedolžni pulover za golf, je ne- kaj belega padlo iz njega na tla.

Bil je kos popisanega papir- ja. Prav zatrdno zaljubljeno sporočilo! Kaj drugega bi tu- di moglo biti...

Bral sem tisti listek znova in znova, vsaj desetkrat povrsti, potem me je pa obšla zona. Na listku je bilo z zelo drobnimi črkami napisanih polno stav- kov, podobnih temule: Prevoz čet po progi, ki drži na zahod šest zank na lice, štiri narobe; prevoz vagonov s pehoto na vzhodno bojišče: sedem na li- ce, devet narobe; desna rama, levi rokav...

Ti razbojnika! Pulover, pu- lover za golf in zanke v njem, vse to je služilo za skrivna spo- ročila! To nepričakovano od- kritje me je zmedlo in zbudilo v meni tudi grenak občutek. Še vedno sem pregledoval skriv- nostni listič, tedaj sem pa za- slišal, da je šklepnila ključav- nica v vratih, ki sem jih bil pu- stil priprta...

V skoku sem bil pri vratih, a bila so zaprta in tičal sem v past. Zvonil sem toda nihče se ni oglašil ali prišel. Najbrž je tudi vse osebje bilo po kle- teh.

Moral sem tako čakati dobre pol ure, šele potem je prišel nekdo in me rešil.

"Kje je gospodična Clara Crowlova?" sem vprašal ho- telskega ravnatelja takoj nato. "Ameriška gospodična iz so- be št. 15? Odšla je, komaj mi- nuto je od tega!" je malomar- no odvrnil možak.

V pižami morda?! Kje neki! Drobnji ženski gost se je okori- stil s tem, da so ostale ob pre- plahu vse sobe odprte in si je kaj lahko pomagal z obleko drugih gostov...

"In je nisi potem več videl?" sem vprašal Diega Bakerja, ko sem si bil malo opomogel od smeha, ki me je lomil.

"Med vojno nič več," mi je odgovoril. "Potem pa! In sicer l. 1919. v Parizu, pa čisto po naključju. Bilo je na spreje- mu v hiši moje stare tete. Bila je še vedno ista: drobna, si- njih oči, bil jo je sam ogenj in..."

Ta trenutek se je zaslislal po- pesku lahkoten korak. Drobna, plavalosa, sinjeoka gospa se nam je bližala.

"Dovolj, da te seznanim s svojo ženo!" je vzkliknil Diego Baker s čudnim smehljajem.

Potem se je obrnil h gospe in pristavil:

"Clara, to je gospod Keller, dober moj prijatelj!"

Naš vsakdanji kruh

(O.V.V.)

Prebirajoč zgodovino, priha- jamo do prepričanja, da je člo- večstvo prehodilo lep kos poti, predno mu je kruh postal vsak- danja hrana.

Učeni možje, ki so se s tem vprašanjem bavili, domnevajo, da so ljudje v pradavnini zoba- li zrna prvotnih žitaric, ki jih ni sejala človeška roka. Rasle so, kjerkoli so hotele, zorele so, kadarkoli so mogle. Kasneje se je človek navadil, sejati žito na pripravnih krajih, a hranil se je še vedno na isti preprost na- čin. Za zvečenje je itak imel dobre, močne zobe in časa na prestajanje! Ščasoma je spo- znal, da bi z zobem delo olajšal, če bi zrnje na kak način zdro- bil. Precejšen korak naprej je storil, ko je natresel žitnih zrn v votli kamen in jih trl z dru- gim kamnom. To je bil začetek mlina!

Če je prišlo zraven po naklju- čju malo vode, je nastal neke vrste močnik, ki se je na soncu

ali na ognju strdil. Na ta na- čin se je snov dala dalj časa ohraniti, ne da bi se pokvarila — to je bil začetek kruha.

Morda je kdaj po naključju ostal tak kruh neposušen, pa se je začel kisati in kvasiti. Ta- ko "pokvarjeno" testo so ljudje sploščali prav gotovo zavrgli. Našla pa se je bistra glavica, ki je na vse načine poskušala, ali se ne bi dalo to še kako pora- biti. In res, kvašeno testo je postalo prav rahlo in užitno, če so ga pekli v žerjavici. Tako je zagledal prvi kruh beli dan.

Zgodovina omenja, da so zna- li stari Egipčani in Babilonci že peči pravi kruh. Od njih so se naučili Feničani, prvi trgo- ci, ki so mnogo potovali po mo- rju. Kako jim je bilo ustrezno s takim posušenim kruhom ali prepečenecem, ki se še na tako dolgi vožnji ni pokvaril. Pola- goma so se po Feničanih sezna- nili s kruhom tudi Stari Grki, Stari Rimljani in drugi. Kaj kmalu so razlikovali pšeničen kruh od ječmenovega. Imenit- nejši sloji so si privoščili pše- ničen kruh, a za sužnje je bil ječmenov predobor! Oni prvot- ni opresni kruh iz napolstrti- h zrn pa so še vedno pekli bogo- vom, ker so bili mnenja, da bo- gov ne želijo in ne ljubijo na- predka, marveč cenijo le staro.

S preseljevanjem narodov, se je umetnost krušne peke za- nesla še tja, kjer do tedaj ni bi- la znana.

(Dalje prihodnjič.)

—o—

Dober odgovor

Mlad mož je vprašal Sokrata, ali se naj poroči, ali pa naj ostane samic. Sokrat pa ga je potrepljal po rami in dejal:

"Kar koli boš storil, boš obza- loval."

—o—

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

—o—

MALI OGLASI

Beauty Shop naprodaj
Lepotilni salon na E. 185. cesti, ki dela fino trgovino in ima dobre odjemalke, se mora prodati takoj. Lastnica odide na jug v svrhu zdravlja. Cena zelo nizka. Pokličite KEn- more 0176. (170)

5 sob se išče
Išče se 5 sob za odrasle ljudi, ne več kot \$25 na mesec, naj bo klet ali podstrešje. Blizu ulične železnice od E. 70. St. do E. 140. St. Kdor ima kaj pri- merne, naj pusti naslov v uradu tega lista. (166)

Coaster voziček kupimo
Želi se kupiti predvojni Coaster voziček za 5-letnega fantka. Pokličite urad tega li- sta. (166)

Kuharica dobi službo
Išče se kuharico za instituci- jo, da bi kuhala domača jedila v Rose-Mary Home, 19350 Eu- clid Ave. Pokličite IV 9594, ali se zglaste osebno tam. (166)

V najem ali naprodaj
2 akra zemlje, zidana hiša 8 sob, 2 hleva in nekaj sadnega drevja. Nahaja se na High- land Rd. nad Metropolitan parkom, eno miljo južno od Euclid Ave. Kogar zanima, pa tudi lahko kupi vse skupaj za jako zmerno ceno. Vprašajte pri Anton Anžlovarju, 6202 St. Clair Ave., ali pri Frank Ivan- čiču na 15416 Saranac Rd. (166)

Zanesljiva kupčija
Ako hočete prodati ali kupi- ti hišo ali zemljišče, se oglaste pri

M. Tisovec
1366 Marquette Rd.
EN 4936 (167)

Ako iščete
dobrega popravilalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje. Cene zmerne in fi- no delo.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Opremljena soba
V najem se da opremljena soba s prostim vhom, za mo- škega ali ženskega. Zglaste se na 1055 E. 67 St. (167)

Dve sobi v najem
Oddasta se v najem 2 sobi. Zglaste se na 1029 E. 62 St. po 5. uri zvečer.

Posedstvo naprodaj
Prodaja se 7 sob hiša, 11 ak- rova zemlje, moderne udobno- sti; ali pa prodamo samo 10 akrov zemlje. Nahaja se na Chardon Rd. blizu Richmond Rd. Pokličite KEnmore 5276. (171)

Gostilna naprodaj
Naprodaj je gostilna v Eu- clidu v slovenski naselbini. Kupec lahko kupi tudi 600 za- bojev žganja, če hoče. Raz- kaže se samo po dogovoru. Po- kličite IV 9510 ali IV 7209. (168)

—o—

DELO DOBIJO

LATHE OPERATORJI
in učenci
INSPEKTORJI
Plača od kosa
52 ur na teden
MASINSKI OPERATORJI
in učenci
PREVAŽALCI S TRUKI
Plača od kosa
in visoka plača od ure

Ohio Piston Co.
5340 Hamilton Ave.
(171)

Izvrstna prilika za
dober zaslužek
je zdaj odprta

Produciramo 100% vojno delo

Potrebujemo

MOŠKE
za
Set up delo,
Heat Treaters,
Tool-bit grinders,
Shot Blast operatorji
Punch Press operatorji
in pomagači

Ženske
Lathé operatorice
in inspektorice
Packers
Pokličite IV 3800

Geometric Stamping Co.
1111 E. 200. St.
Euclid, Ohio.

A VICTORY PLANT
(168)

Moške in ženske
splešna tovarniška
dela
se potrebuje za
6 dni v tednu
48 ur dela na teden
Plača za ZACETEK
Moški 77½c na uro
Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajnstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglaste se na

Employment Office
1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(x)

WAITING!

(Photo by Edward DeLuga, Chicago Daily News)
Heln Brinc Him Home Sooner with War Bonds!

Gornja slika nam nudi žalosten prizor z bojišča ob poti od Barneville do Bricquebec v Franciji, kjer so se nemške čete v neredu umikale pred zavezniki. Mogočni "bulldozers" so potisnili vso to ropotijo na stran, da se sedaj lahko nemoteno premikajo po tej cesti ameriški truki proti Cherbourgju.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Prisrčna vam hvala za vašo dobrotljivost Mr. Becker," reče Elizabeta in poda roko Nemcu.

"Jaz sem vas hotel, jaz vas lahko tukaj obdržim, in vam tudi lahko pomagam," pripomni Freddy še, "ker bi pa to bila le nespamet in poguba za vas in mene, je toraj najboljša, da greste proč od tukaj! In sedaj hodite srečno! Vaši zasledovalci ne bodo takoj na to mislili, da bi vas pričeli tam v ozadju hiš iskati, oni bodo mislili, da se še vedno nahajate tukaj pri meni v hiši; ravno to vam bode pripomoglo, da se oddaljite od tukaj!"

Na to stopi on k vratom, stopi iz hiše in zapahne vrata previdno za seboj.

Sedaj je imela nalogo in vso skrb Mary, da poskrbi za Elizabeto in njenega otroka vse potreba živila za nekoliko dni na potovanju. S solznimi očmi in v velikih skrbih za Elizabeto, je pripravljala Mary vse potrebno za njen odhod.

"Oh, sedaj morate zopet proč, zopet daleč proč!" se pritožuje ona, "kako rada bi vas jaz tukaj pri sebi obdržala, in kako lahko bi pričakali tukaj pri meni Sir Edwarda, ko ne bi teh nesramnih lopovov sam pelenček sem prinesel!"

"Sedaj jo ni več pomoči, jaz moram dalje, moram ni drugače!" Vaša ljubezen in dobro srčnost pa mi naj olajša moj nadaljni beg!" odgovori Elizabeta odpravljajoča se na pot.

"Jaz vas bodem peljala v ozadje hiš, na ozko pot, na kateri mislim, da vas ne bo noben zasledoval," reče Mary, "najboljše je, da še nekoliko počakate, ker večer je že pred drumi!"

"Vi imate dobro srce in želite ubogi Elizabeti Wilson in nje otroku vse najboljša," se obrne k Mary in ji poda v zahvalo njeno tresočo roko, "če mi bode le še kedaj mogoče, vam bodem iz srca rada vsaj nekoliko povrnila za vašo dobrotljivost in ljubeznjivost!"

V BLAG SPOMIN

ENAJSTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Benčin

ki je v Boku zaspal večno spanje dne 18. julija, 1933.

Enajst let je že minilo, kar Tvoja pot se je končala, toda leta mnoga nam spominja na Tebe dragi niso zbrisala. Počivaj v miru soprog in oče in v veselju večnem se raduj.

Zaljubljeni ostali:

MARY BENČIN, soproga.
JOSEPHINE, MARY in FRANCES, hčere.

Cleveland, O., 18. julija, 1944.

"Jaz imam eno samo željo za vas Elizabeta, katero pa vam tudi sedaj izrekam predno se podate na pot brez cilja. Ne želim nič drugega kot, da bi kaj kmalu našli Sir Edwarda," se jako sočutno izrazi Mary, "ko bode enkrat v njegovem varstvu, no, potem ste prestali in končali vse strašne muke! Oh, kaj je to? Ali slišite vi?"

Tudi Elizabeta postane pozorna.

Iz daljave je prihajalo neko zamolklo bobnenje divjih glasov, kakor da bi nastal kak velikanski protop.

"Moj bog," zastoče Mary in vije neusmiljeno roki, "kaj pomenja vse to?"

"To se tako sliši, kakor da bi bil velikanski prepir in pretep," reče Elizabeta vsa zmedena.

"Da bi vsaj moj Freddy ne bil radi tega poloma nesrečen," šepeta Mary vsa prestrašena.

To vpitje in pretep se je že vedno bolj po koloniji razširjalo.

"Bodite srečni Mary, jaz moram proč," reče Elizabeta nekako boječe po kratkem premolku.

"Toraj pojdite! Jaz vas hočem spremljati nekoliko časa, jaz vas ne pustim samo, toda peljati vas hočem na ozko stezico v ozadju," pripoveduje Mary. Nato zapuste obe skozi neka ozka vrata v ozadju hiše in gresta obe v hlev, da osedlajo konja, medtem pa je nastopil večerni mrak.

Pretep v Humboldt koloniji

Mirovni sodnik in črni Jim, katera sta vodila Jozuatovega konja, sta se že precej daleč oddaljila od hiš, medtem ko se je bil Jozua, kakor nam je že znano, podal še enkrat nazaj v Beckerjevo hišo.

Ko sta oba jezdeca pasirala prostor, na katerem so delavci prekopal visoki hrib, pridržali mirovni sodnik Jefferson konja, pa počaka na Jozuata.

Jim sledi dejanju Jeffersonovemu in gleda v smeri proti delavcem, kateri pa nič kaj prijaznih obrazov ne gledajo proti jezdecema in stiskajo glave skupaj, kakor konji, če jim preti kaka nevarnost, da se zamorejo s kopiti braniti.

V tem trenutku se pa prikazuje Jozua, zavagujč se na poti, katera vodi mimo hiš. On je moral vse moči napenjati, da se je obdržaval na nogah, in kri mu je curljala po njegovem bledem obrazu v njegovo rdeče-poraščeno brado.

"Oho, Mylord, kaj pomenja to?" se obrne Jim k Jeffersonu in pokaže proti prihajajočem Jozuatu, "Ali vidite? Sir Jozua se kar opoteka, in dozdeva se mi da je ranjen!"

Nato zagleda tudi mirovni sodnik, da se je moralo bližajočemu nekaj nepričakanega dogoditi.

"Verujte mi in kaznujte najstrožje tega podleža, kateri se je predrznil položiti njegovo medvedjo roko na mene!" Vpije Jozua s hripavim, toda slabim glasom ves peneč se jeze. "Jaz krvavim!"

"Kaj se vam je dogodilo Mylord?" ga vpraša presenečeno Jefferson.

"On me je udaril! Maščevanje! Jaz zahtevam maščevanje in najstrožjo kazen!" odgovori Jozua, "tam prihaja on! On se je predrznil položiti roko na mene, ko sem iznašel neka skrivna vrata v njegovi hiši, on me je vrgel ven iz hiše! In jaz vam zagotavljam, da se

nahaja v nji dotična oseba, katero mi iščem!"

"Hm — če je tako, potem jezdimo še enkrat nazaj!" reče mirovni sodnik Jozuatu bolj nezadovoljno.

"Ne delajte si nepotrebnega truda, Mylord, hiša je zaprta in vi ne pridete nič več v njo!" kriči Freddy Becker na ves glas in odločno tako, da so mramrajoči delavci lahko razumeli vsako njegovo besedo, "kar se pa tiče Mr. Wilsona, si je pa sam kriv, da ga sedaj njegovi udi bole. On je hotel na mene roko položiti in jaz sem mu samo malo pokazal, kdo da sem. In sedaj naj bode za enkrat dovolj Mylord!"

Jozua nesramno zakolne in škriplje z zobmi.

"Ali mogoče hočete to celo situacijo radevolje sprejeti mirovni sodnik?" kriči on. "Ali jo mogoče hočete kar meni ni, tebi nič mirno zaspati pustiti?"

Freddy Becker stopi, kakor da bi mu ne bilo nič več mar za one tri moze, k svojim delavcem.

"Ako mi še enkrat pride ta podlež kje v napotje, ga ustrelim kot steklega psa!" rolni Jozua preteče, in na to se je tudi Jim pričel nekaj črvičiti, medtem ko je pomagal Jozuatu, da je zamogel zveči se na konja.

Jefferson jezdi počasi proti Freddytu Becker.

"Meni se dozdeva, da imate vi ono žensko z otrokom neke v vaši hiši skrito," reče on glasno, "je li hočete njo nam oddati, ali ne?"

"Iščite jo Mylord, toda ne mislite, da pridete v mojo hišo!" odgovori Freddy Becker popolnoma mirno.

Delavcev se je polastila nevolja in pričeli so vidno kazati svoje mnenje, da so pripravljani braniti svojo domovanoja proti tem vsiljivim in predrznim tujcem.

"No, toraj si hočemo s silo pridobiti uhod!" reče Jozua in zaobrne svojega konja zopet proti hišam. Sedaj mu je pričel tudi Jim slediti.

To je pa bilo kot petrolej na gorečo slamnato streho, brez da bi najmanjše kaj Freddy Becker storil o ti zadevi z zamenjenjem delavcem, da imajo braniti svoja domovanaja proti tem vsiljivim in predrznim tujcem.

Vsi kot eden skočijo s svojimi sekirami in lopatami na pot

in ga takoj zasedejo, ter se pripravijo na boj. Predno pa je Freddy Becker zamogel to nevarno zadevo preprečiti, skočijo vsi z divjem vpitjem na Jozuata in Jima, da jih poženejo nazaj.

Proti večeru je nastal strašni pretep, tako da je začel zlobni Jozua na delavce streljati in črni Jim vihteti svoji dolgi nož, ter z njim ranil nekega delavca, kateri se mu je hotel približati.

Jefferson pa je bil jako previden in je svoje življenje ščitil s tem, da se je držal vedno v ozadju med pretepom. Tudi najgrozovitejši pretep ga ni ganil z mesta; celo situacijo je gledal hladno in mirno. Sprevidel je, da se ne da tukaj nič opraviti, in da je veliko boljše, da kakor hitro je mogoče kolonijo zapusti in da preišče celo okolico.

Toda Jozua in Jim se bojujeta dalje, ter odbijata delavce, kateri so jih strašno napadali s sekirami, krampi in lopatami.

Freddy Becker je zakričal

svojim ljudem, naj odjenjajo z bojevanjem, toda njegov poziv je ostal neslišen v tem divjem vrvežu in vpitju teh do skrajnosti razjarjenih mož, kateri so svojega nadzornika in celo vas pred tujci zvesto branili.

Sedaj pa stopi Freddy Becker med delavce z namenom, da prepreči nadaljno pretepanje, medtem pa pride v bližino Jozuata.

V tem trenutku pa, ko se je Freddy Becker obrnil proti svojim delavcem, da bi jim dopovedal, da naj vstavijo nadaljno sovražstvo, ga zadene kot plačilo strašni udarec divjega Jozuata s konjskim bičem, da se je Nemec za korak opotekel.

Sedaj pa je bilo delavcem dovolj, pognali so se kot divji huni proti sovražniku. Udarec Jozuata, kateri je zadržal posredovanje Freddy Beckerja, stori ljudi tako divje, da so pričeli udrihati po Jozuatu in Jimu kot mlatiči po snopju.

Od vseh strani pitiskajo delavci na svoje nasprotnike in slaba bi jim bila predla in tudi

previdnem Jeffersonu, da bi se ne bili še prav čas odmaknili in pognali konje v divji beg.

In akoravno so svoje konje preganjali na vso moč, da bi se umaknili udarcem razjarjenih delavcev, se jim vendar ni tako lahko posrečilo uteči, ker delavci so se pognali za njim in jih z glasnim zmagujočim glasom in preklinjanjem podili pred seboj.

Freddy Becker ni mogel, akoravno se je na vse načine trudil razjarjene delavce potolažiti; moral je pustiti, da je še tu ali tam kaki delavcev dohitel bežeče in pritisnil kako toplo Jozuatu in Jimu.

Izvanredno temen večer je nastopil, in z njim je bilo kon-

čano pokanje samokres lo je samo še slišati njih delavcev kričanje umfalni smeh.

Sedaj izginejo tudi jezdeci v nočni temi v galopu in z njih begom stal zopet red in mir v Humboldt kolonije.

(Dalje prihodnjič)

Kdor stoji zunaj vrstno ni potrebno, da bi to nekaj več.

MOŠKI!

Za to delo boste hoteli vprašati LEMPCO PRODUKTS Maple Heights

STANJE PREMOŽENJA

THE NORTH AMERICAN BANK CO.

CLEVELAND, OHIO

z dne 30. junija, 1944

AKTIVA:

Gotovina na rokah in v bankah.....	\$1,422,96
U. S. vladne sekuritete.....	1,675,76
Posojila in diskonti.....	1,109,96
Drugi bondi in sekuritete.....	210,43
Bančno posloplje.....	20,00
Drugo premoženje.....	11,54

Skupaj.....\$4,450,67

OBVEZNOSTI

Osnovna glavnica.....	\$ 100,00
Glavnične debentures.....	65,80
Rezervirano za glavnične debentures, obresti in odplačila.....	10,16
Preostanek in nerazdeljen dobiček.....	75,84
Vloge.....	4,075,19
Druge obveznosti.....	123,66

Skupaj.....\$4,450,67

Banka je članica Federal Deposit Insurance korporacije, ki zavaruje vse vloge do \$5,000.

Članica je tudi Cleveland Clearing House Association

V NORTH AMERICAN BANK COMPANY LAH KUPITE VOJNE BONDE

Urad je odprt vsak petek do osmih zvečer ugodnost onim, ki čez dan ne morejo na banko

Glavni urad: 6131 St. Clair Ave.
Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
(v lastnem posloplju)

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jav
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,200 Premoženje \$5,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 128.43%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši šteti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezn in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 15. do 65. otkre pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejša vrste certifikate dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdev in strot. Če te nall članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacitru di se in pristopi takol.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet